

[Peter Larsen.]

under meget vanskelige forhold søger at gøre en særlig indsats for at sikre sit barn eller sine børn den bedst mulige tilværelse og som følge deraf må se vanskelighederne ved inddrivelse af bidraget til barnets underhold fra en eventuel modvillig bidragskyldig væsentlig øget.

Jeg skal ikke i denne forbindelse komme ind på normalbidragets størrelse, selv om det vel er et spørgsmål, om ikke en ajourføring på dette område efterhånden trænger sig på. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det, det her drejer sig om, er, om det offentliges retslige bistand på dette område skal være afhængig af, om den berettigedes indtægt er over eller under 11.800 kr. om året. Vi må jo ikke glemme, at det for den enlige forsørger, hvis indtægt netop kommer over denne grænse, og som derfor henvises til selv at tage initiativet til inddrivelse af bidraget, ikke alene kan dreje sig om en betragtelig økonomisk belastning, men også kan rejse betydelige menneskelige problemer.

Skulle den højtærede minister derfor opfatte mit spørgsmål som noget i retning af en opfordring til at foreslå loven ændret på dette punkt, skal jeg ikke beklage det. Tværtimod.

Socialministeren (Bundvad): Til det ærede medlems spørgsmål, om jeg finder, at den indtægtsgrænse, der gælder for adgang til forskudsvis at få udbetalt børnebidrag af det offentlige, er rimelig, eller om jeg vil søge grænsen ændret eller helt ophævet, kan jeg sige, at det er et spørgsmål, der har beskæftiget mig meget, og jeg har ladet undersøge, hvilke virkninger det ville have at ophæve reglen herom.

Den gældende indtægtsgrænse fastsattes senest ved den ændring af forsorgsloven, som blev gennemført i 1960. Den grænse, der blev fastsat, nemlig 9.500 kr., er, som det ærede medlem sagde, reguleret efter pristallet og er pr. 1. oktober 1963 11.850 kr.; det er efter fradrag af skatter. Ved den nævnte lovændring blev grænsen gjort ens for hele landet, medens der tidligere var fastsat et beløb for hver af de tre kommune-grupper.

Uanset at det således ikke er længe siden folketinget sidst beskæftigede sig med

spørgsmålet og enedes om den grænse, vi har i dag, mener jeg dog, at der ved passende lejlighed bør ske en ændring af de bestående regler. Når jeg har tøvet med at fremsætte forslag herom, er det bl. a. under hensyn til, at en ophævelse af grænsen navnlig i begyndelsen vil medføre udgifter for statskassen. Selv om man efter de foreliggende erfaringer skulle kunne regne med en inddrivelsesprocent på 70-80, kan udgiften for staten for det første år anslås til 8-9 mill. kr. under hensyn til, at bidraget forfalder til forfaldsdato, medens opkrævningen først derefter kan begynde; selv om størstedelen af det udlagte kan inddrives, vil beløbet i mange tilfælde først komme ind i det følgende finansår eller endnu senere. I det andet år efter den fuldstændige ophævelse kan udgiften anslås til 5-6 mill. kr., og derefter skulle tabet for statskassen blive 2-3 mill. kr. om året.

Jeg er klar over, at det er et spørgsmål, der har betydning for mange enlige kvinder med børn, og jeg er derfor indstillet på at foreslå en ændring af reglerne, så snart jeg finder det muligt.

Hvad angår den indskudte bemærkning om normalbidragenes størrelse, kan jeg sige, at jeg også overvejer dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Thisted Knudsen* til justitsministeren:

„Efter hvilke retningslinjer har politiet gennemført den for nylig foretagne trafikkontrol, og mener ministeren, at der har været hjemmel til at foretage noget som helst over for borgere, der har nægtet at lade personlige ejendele og vogn ransage?“

Thisted Knudsen: Den såkaldte politirazzia ved København i december måned forrige år har overalt fremkaldt en meget livlig meningsudveksling. Synspunkter er anført for, og synspunkter er anført imod. Alle er imidlertid enige om, at det er politiets simple pligt med alle lovlige midler at forsøge at bekæmpe og forhindre lovovertrædelser.

Vi har i denne debat hørt, at Danmark er en retsstat — og det er rigtigt — og man har som modsætning hertil sat politistaten. Lovgivningsmagten har følt sig foranlediget